

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119239278
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119239278.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža v právnej veci žalobcu: L. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX W. XX, právne zastúpenej advokátom Mgr. Marcelom Kandrikom, Advokátska kancelária, 080 01 Prešov Grešova 7, proti žalovaným: 1/ JUDr. Jaroslavovi Jakubčovi, PhD., 974 01 Banská Bystrica, Mladých budovateľov 2, správca konkurznej podstaty úpadcu KOVOD, a. s. „v konkurze“, so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Partizánska cesta 91, IČO: 36 052 957, právne zastúpeného advokátom JUDr. Danielom Janšom, Advokátska kancelária, 974 01 Banská Bystrica, Horné záhrady 2, a 2/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom 816 23 Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Miroslav Maďar, s. r. o., so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Horná 26, IČO: 36 868 299, o zaplatenie sumy 93.246 € s prísl., o odvolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11C/2/2019 zo dňa 10. 05. 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol, že žalovaný 1/ má nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v plnom rozsahu (výrok III.), m e n í tak, že žalovanému 1/ sa nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni n e p r i z n á v a .

II. V ostatných výrokoch (výroky I., II. a IV.) zostáva uznesenie okresného súdu n e d o t k n u t é.

III. Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rade 1/ n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie (výrok I.), žalobkyni voči žalovanému 2/ nepriznal náhradu trov konania (výrok II.), žalovanému 1/ voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok III.) a zamietol návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania (výrok IV.).

2. Z rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 08. 03. 2019 domáhala proti žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy 93.246 € s príslušenstvom titulom bolestného v sume 6.888 € a sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 86.358 €. Žalované nároky vznikli v dôsledku škody na zdraví žalobkyne, spôsobenej pri autonehode prevádzkou motorového vozidla, ktorého prevádzkovateľom bol žalovaný 1/, ktorý mal so uzatvorené povinné zmluvné poistenie žalovaným 2/.

3. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 04. 03. 2021 zobrala žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že so žalovaným 2/ dňa 16. 02. 2021 uzavreli dohodu o urovnaní, v zmysle ktorej sa žalovaný 2/ zaviazal uhradiť okrem už skôr zaplatených plnení (v sume 10.000 € a 41.803 €; poznámka odvolacieho súdu) sumu 15.000 €. Zároveň sa žalobkyňa a žalovaný 2/ dohodli, že žalobkyňa si nebude uplatňovať žiadne trovy konania a žalobkyňa sa výslovne vzdala práva na náhradu trov konania. Pokiaľ ide o trovy konania vo vzťahu k žalovanému 1/, súd rozhodol tak, že žalovaný 1/ má voči žalobkyni nárok na náhradu trov

konania v plnom rozsahu, pretože z procesného hľadiska v zmysle ust. § 256 CSP svojim správaním zavinila voči nemu zastavenie konania.

4. Okresný súd zamietol návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania v zmysle ust. § 164 CSP ako nedôvodný, pretože konanie vedené pod sp. zn. 13C/21/2017 z hľadiska uplatnených nárokov nerieši otázku, ktorá môže mať význam pre toto konanie.

5. Na právne posúdenie veci okresný súd aplikoval najmä ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 a § 164 CSP a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP.

6. Odvolanie podala žalobkyňa voči výroku uznesenia okresnému súdu, ktorým priznal žalovanému 1/ v plnom rozsahu nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni (výrok III.), a to z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. V odvolaní uviedla, že žalovaný 1/ vystupoval v procesnom postavení ako škodca, ktorý bol povinný plniť žalobkyni náhradu škody podľa ust. § 427 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 428 OZ a žalovaná 2/ bola povinná plniť žalobkyni na základe osobitného právneho predpisu ako poisťné plnenie z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu, spôsobenú motorovým vozidlom žalovaného 1/ podľa ust. § 823 OZ v spojení s ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú preto solidárnymi dlžníkmi a splnením jedného z nich, uplatnená pohľadávka zaniká. Žalovaná 2/ už počas súdneho konania žalobkyni vo významnej časti pohľadávku splnila a na základe písomnej dohody so žalovanou 2/ sa dohodli na urovaní dlhu (po zaplatení sumy 66.803 €; poznámka odvolacieho súdu). Žalobkyňa uviedla, že vo vzťahu k zostávajúcej časti uplatneného nároku by bolo pokračovanie súdneho sporu nerozumné, nákladné a neúčelné, pretože žalovaný 1/ je obchodnou spoločnosťou v konkurze od 03. 09. 2015 a preto je predpoklad, že žalovaný 1/ by nárok žalobkyne nebol schopný uspokojiť.

7. Žalobkyňa v odvolaní tiež uviedla, že je invalidnou dôchodkyňou s poklesom vykonávať zárobkovú činnosť o 50 % v príčinnej súvislosti s mnohopočetnými zraneniami, ktoré utrpela pri dopravnej nehode dňa 20. 03. 2014. Jej jediný príjem je invalidný dôchodok. Plnenie, ktoré od žalovanej 2/ na základe dohody o urovaní nadobudla, slúži prioritne k zmierneniu následkov zranení a náhrade za jej sťažené uplatnenie v živote. Po zohľadnení uvedených skutočností v spojení s tým, že žalovaný 1/ je viac ako 6 rokov v konkurze žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd pri rozhodnutí o náhrade trov konania prihliadol na dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

8. Žalovaný 1/ podal k odvolaniu žalobkyne na súde písomné vyjadrenie, v ktorom v celom rozsahu odkázal na argumentáciu zo svojho vyjadrenia zo dňa 23. 03. 2021, kde žiadal, aby mu súd priznal trovy konania v celom rozsahu v zmysle ust. § 256 CSP, keďže k späťvzatiu žaloby nedošlo v dôsledku úkonov žalovaného 1/ s tvrdením, že v konaní mu objektívne vznikli trovy, ktoré by inak nebol nútený vynaložiť. Zároveň poukázal na správnosť záverov okresného súdu uvedených v bode 15. odôvodnenia uznesenia a žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil.

9. Žalobkyňa podala na súde k vyjadreniu žalovaného 1/ repliku, v ktorej zotrvala na tvrdeniach uvedených v odvolaní.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací a príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP včas podané odvolanie prejednal, rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (á contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Zo spisu vyplýva, že okresný súd zastavil konanie, pretože žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť, keďže medzi ňou a žalovanou 2/ došlo k mimosúdnej vyrovnaniu sporu. Žalovaná 2/ po podaní žaloby zaplatila žalobkyni z titulu sporného nároku poisťné plnenie v celkovej výške 51.803 € (dňa 12. 04. 2019 sumu 10.000 €, dňa 26. 07. 2019 sumu 7.114 € a dňa 29. 07. 2019 sumu 34.689 €). Následne žalobkyňa a žalovaná 2/ medzi sebou uzavreli písomnú dohodu o urovaní sporu, v rámci

ktorej sa dohodli, že okrem dosiaľ zaplateného poistného plnenia, zaplatením ďalšieho čiastočného plnenia v sume 15.000 €, budú zmluvné strany považovať tento sporný nárok za vysporiadaný a žalobkyňa sa zaviazala vziať celú žalobu späť. Písomnú dohodu o urovaní sporu, z ktorej tieto skutočnosti vyplývajú, žalobkyňa predložila súdu (č. I. 296 spisu). Žalovaný 1/ aj žalovaný 2/ so späťvzatím žaloby súhlasili a preto okresný súd zastavil konanie.

13. Odvolanie žalobkyne bolo podané len proti výroku, ktorým okresný súd podľa ust. § 256 CSP priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu žalovanému 1/ s odôvodnením, že žalovaný 1/ svojím konaním späťvzatie žaloby nespôsobil. Tento záver okresného súdu nie je správny. Súdne konanie sa vedie kvôli žalovanému 1/, keďže ako škodca spôsobil žalobkyňi škodu na zdraví a z tohto titulu sa žalobkyňa domáhala zaplata sumy 93.246 € s príslušenstvom ako náhradu za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Dosiaľ uhradené plnenie v sume 66.803 € (71,6 % z celkového uplatneného nároku) zaplatila len žalovaná 2/ z titulu povinného zmluvného poistenia.

14. Na majetok žalovaného 1/ je vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05. 05. 2015, zverejnený v Obchodnom vestníku dňa 12. 05. 2015. Žaloba bola síce podaná v čas, keď bol žalovaný v konkurze, ale dôvodom späťvzatia žaloby bolo plnenie, ktorého sa jej dostalo od žalovaného v 2/ rade a neistota, či sa jej dostane nejakého plnenia aj od žalovaného v 1/ rade, ktorý je v konkurze a ktorý od začiatku súdneho konania dňa 08. 03. 2019 ako škodca neuhradil v prospech poškodenej žiadnu pomernú časť zo žalovanej sumy. Navyše z dôvodu rozsahu spôsobilých zranení a trvalých následkov má žalobkyňa priznanú obmedzenú spôsobilosť na výkon zárobkovej činnosti o 50 % oproti zdravej osobe a jej jediným príjmom je invalidný dôchodok. Vzhľadom na uvedené skutkové okolnosti je potrebné dôvody späťvzatia žaloby považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa vyplývajúce z toho, že žalobca 1/ plniť nemohol alebo nechcel. Na ťarchu žalobkyne nemôže byť skutočnosť, že žalovaný 1/ je v konkurze a na uplatnený nárok žalobkyne plnil žalovaný v 2/ rade.

15. Vzhľadom na uvedené okolnosti prípadu je potrebné konštatovať, že aj keď žalobkyňa procesne zapríčinila svojím úkonom zastavenie konania, existujú v súdnej veci na jej strane dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP a preto odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti postupom podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalovanému 1/ sa voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie nepriznáva.

16. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Keďže konkurz na žalovaného v 1/ rade je dôvodom hodným osobitného zreteľa tak na strane žalobkyne, ako aj v súvislosti s rozhodovaním o trovách odvolacieho konania, v ktorom bola žalobkyňa procesne úspešná, ale vzhľadom na uvedené jej odvolací súd podľa § 257 CSP náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).